VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2013. gada 15. janvārī*

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "ecoDoor" pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

Lieta T-625/11

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, Minhene (Vācija), ko pārstāv *S. Biagosch*, advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *D. Walicka*, pārstāve,

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 22. septembra lēmumu lietā R 340/2011-1 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu "ecoDoor" reģistrēt kā Kopienas preču zīmi.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referente), tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un M. van der Vaude [*M. van der Woude*],

sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 2. decembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 1. martā,

pēc 2012. gada 13. novembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2010. gada 8. jūlijā prasītāja *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “ecoDoor”.

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ir mašīnas un iekārtas, kas ietilpst 7., 9. un 11. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, kā arī šo mašīnu un iekārtu daļas.

4 Ar 2010. gada 22. decembra lēmumu pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz šādām precēm:

— 7. klase: “elektriskas mašīnas un ierīces mājsaimniecībai un virtuvei (kas ietilpst 7. klasē), mašīnas un ierīces dzērienu un/vai ēdienu pagatavošanai, sūkņi atdzesētu dzērienu pasniegšanai, lietoti kopā ar dzērienu atdzesēšanas ierīcēm; trauku mazgājamās mašīnas; elektriskas mašīnas un ierīces veļai un apģērbam (kas ietilpst 7. klasē), tostarp veļas mazgājamās mašīnas, centrbēdzes žāvētavas”;

— 9. klase: “elektriskas dzērienu vai ēdienu izvades ierīces, tirdzniecības automāti”;

— 11. klase: “sildierīces, ierīces tvaika radīšanai un ēdienu gatavošanai, tostarp plītis, ierīces vārīšanai, cepšanai, grilēšanai, grauzdēšanai, atsaldēšanai un sildīšanai, ūdens sildītāji, saldēšanas iekārtas, it īpaši ledusskapji, saldētavas, saldējošās vitrīnas, dzērienu atdzesēšanas aparatūra, ledusskapji-saldētājkameras, saldēšanas ierīces, ierīces saldējuma pagatavošanai un ierīces ledus sagatavošanai; žāvētāji, it īpaši arī veļas žāvētāji, veļas žāvējamās mašīnas”.

5 Pārbaudītājs uzskatīja, ka attiecībā uz iepriekš 4. punktā uzskaitītajām precēm pieteiktā preču zīme ir aprakstoša Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē un tai nav atšķirtspējas minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

6 Pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, prasītāja iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par pārbaudītāja lēmumu.

7 Ar 2011. gada 22. septembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju pirmā padome sūdzību noraidīja. Pirmkārt, tā uzskatīja, ka konkrēto sabiedrības daļu veido anglofoni vidusmēra patērētāji. Otrkārt, tā konstatēja, ka minētā sabiedrības daļa izšķir pieteiktās preču zīmes ietvaros, no vienas puses, elementu “eco”, ko tā saprot kā tādu, kas nozīmē “ekoloģisks”, un, no otras puses, elementu “door”, kas nozīmē “durvis”. Līdz ar to, kā uzskata Apelāciju padome, reģistrācijai pieteikto preču zīmi sabiedrība uztver kā tādu, kas nozīmē “eko durvis” jeb “durvis, kuru uzbūve un darbības veids ir ekoloģiski”. Treškārt, tā kā iepriekš 4. punktā uzskaitītajām precēm var būt durvis un tās patērē enerģiju, Apelāciju padome uzskatīja, ka pieteiktā preču zīme sniedz informāciju par to enerģētisko efektivitāti un ekoloģisko raksturu un tātad apraksta to veidu, mērķi un raksturu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Ceturtkārt, tā kā vārds “ecodoor” norāda uz to, ka norādītās preces ir aprīkotas ar ekoloģiskām durvīm, pēc Apelāciju padomes domām, tas nespēj nošķirt prasītājas preces no citu uzņēmumu precēm un tādējādi tam nav atšķirtspējas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

Lietas dalībnieku prasījumi

8 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

9 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

10 Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un otrais – uz šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

11 Pirmajā pamatā prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, apgalvojot, ka pieteiktā preču zīme apraksta iepriekš 4. punktā uzskaitītās preces.

12 ITSB apstrīd prasītājas argumentu pamatotību.

13 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam nereģistrē preču zīmes, ko veido tikai apzīmējums vai norāde, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku un citas preču un pakalpojumu īpašības. Šie aprakstošie apzīmējumi tiek uzskatīti par tādiem, kuri nevar veikt galveno izcelsmes norāžu funkciju (Tiesas 2003. gada 23. oktobra spriedums lietā C-191/01 P ITSB/*Wrigley*, *Recueil*, I-12447. lpp., 29. un 30. punkts).

14 Ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu tiek īstenots vispārējo interešu mērķis, kas prasa, lai ikviens varētu brīvi izmantot apzīmējumus vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija, īpašības. Tādējādi šī norma nepieļauj, ka tajā paredzētie apzīmējumi vai norādes tiek rezervēti vienam uzņēmumam tikai tādēļ, ka tie ir reģistrēti kā preču zīme (šajā ziņā skat. 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-173/04 P *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, Krājums, I-551. lpp., 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

15 No šī viedokļa Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie apzīmējumi vai norādes ir tādi, kas parastā izmantošanā, no patērētāju viedokļa raugoties, var kalpot, lai apzīmētu – vai nu tieši, vai ar norādi uz vienu no būtiskām īpašībām – preci vai pakalpojumu, attiecībā uz kuru ir pieteikta reģistrācija (Tiesas 2001. gada 20. septembra spriedums lietā C-383/99 P *Procter & Gamble*/ITSB, *Recueil*, I-6251. lpp., 39. punkts, un Vispārējās tiesas 2005. gada 22. jūnija spriedums lietā T-19/04 *Metso Paper Automation*/ITSB (“PAPERLAB”), Krājums, II-2383. lpp., 24. punkts).

16 No tā izriet, ka, lai apzīmējums ietilptu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto aizliegumu lokā, tam jāpiemīt tādai pietiekami tiešai un konkrētai saiknei ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, kas ļauj konkrētajai sabiedrības daļai nekavējoties un bez jebkādām pārdomām uztvert attiecīgo preču vai pakalpojumu aprakstu vai kādu no to īpašībām (iepriekš 15. punktā minētais spriedums lietā “PAPERLAB”, 25. punkts).

17 Tādējādi preču zīmes aprakstošā rakstura izvērtējumu var veikt tikai, pirmkārt, saistībā ar konkrētajām precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir lūgts reģistrēt apzīmējumu, un, otrkārt, saistībā ar to, kā to uztver konkrētā sabiedrības daļa, ko veido šo preču vai pakalpojumu patērētāji (Vispārējās tiesas 2007. gada 14. jūnija spriedums lietā T-207/06 *Europig*/ITSB (“EUROPIG”), Krājums, II-1961. lpp., 30. punkts).

18 Vispirms ir jānorāda, ka liela daļa no Apelāciju padomes apstrīdētajā lēmumā konstatētajiem faktiem, kas ir atgādināti iepriekš 7. punktā, nav strīdīgi. Tādējādi prasītāja neapstrīd, pirmkārt, Apelāciju padomes sniegto konkrētās sabiedrības daļas definīciju, otrkārt, konstatējumu, ka minētā sabiedrības daļa reģistrācijai pieteiktās preču zīmes ietvaros izšķir elementus “eco” un “door”, treškārt, faktu, ka vārds “door” angliski nozīmē “durvis”, un, ceturtkārt, konstatējumu, ka iepriekš 4. punktā uzskaitītās preces var būt ar durvīm un ka šīs preces patērē enerģiju.

19 Tā kā šie konstatētie fakti turklāt nav kļūdaini, ir jāizskata tikai jautājums par to, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver, pirmkārt, elementu “eco” un, otrkārt, pieteikto preču zīmi kopumā, kā arī to, vai konkrētās sabiedrības daļas uztverē pieteiktajam apzīmējumam ir vai nav aprakstošs raksturs attiecībā uz iepriekš 4. punktā uzskaitītajām precēm.

20 Pirmām kārtām, runājot par elementa “eco” uztveri, prasītāja apgalvo, ka konkrētā sabiedrības daļa to nekavējoties nepielīdzina izteikumiem “videi nekaitīgs” vai “ekonomisks enerģijas patēriņa ziņā”.

21 Kā to norāda Apelāciju padome, vārda daļa “eco” ir bieži lietots angļu vārda “ecological” saīsinājums, kas nozīmē “ekoloģisks”. Atsauce “eco” tiek bieži izmantota preču un pakalpojumu tirdzniecībā, lai norādītu preces ekoloģisko izcelsmi vai to, ka tās lietošana neietekmē vidi (Vispārējās tiesas 2012. gada 24. aprīļa spriedums lietā T-328/11 *Leifheit*/ITSB (“EcoPerfect”), Krājumā nav publicēts, 25. un 45. punkts).

22 Šādos apstākļos Apelāciju padome nolēma, ka konkrētā sabiedrības daļa uztvers elementu “eco” kā tādu, kas nozīmē “ekoloģisks”.

23 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nozīme, aplūkojot to kopumā, ir neskaidra.

24 Tā kā, pirmkārt, elements “eco”, kā tas izriet iepriekš no 20.–22. punkta, tiks uztverts kā tāds, kas nozīmē “ekoloģisks”, un, otrkārt, elements “door” tiks interpretēts kā tāds, kas attiecas uz “durvīm”, Apelāciju padome pamatoti ir uzskatījusi, ka konkrētā sabiedrības daļa jēdzienu “ecodoor” nekavējoties saprot kā tādu, kas apzīmē “eko durvis” jeb “durvis, kuru uzbūve un darbības veids ir ekoloģiski”.

25 Trešām kārtām, attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošo raksturu prasītāja apgalvo, ka, tā kā tā prasības pieteikumā ir ierobežojusi preču sarakstu, minētā preču zīme vairs neattiecas uz tādām mašīnu daļām un ierīcēm, kādas ir durvis, bet tikai uz pašām mašīnām un ierīcēm. Šādos apstākļos reģistrācijai pieteiktā preču zīme neapraksta preces, uz kurām tā attiecas, proti, iepriekš 4. punktā uzskaitītās preces, bet augstākais – vienu no to daļām.

26 Šajā ziņā apzīmējums, kas apraksta preces sastāvdaļas īpašību, var aprakstīt arī pašu šo preci. Tas tā ir, ja konkrētās sabiedrības daļas uztverē apzīmējumā aprakstītā minētās daļas īpašība var ievērojami ietekmēt pašas preces būtiskās īpašības. Šādā gadījumā konkrētā sabiedrības daļa nekavējoties un bez jebkādām pārdomām pielīdzina apzīmējumā aprakstītās daļas īpašības attiecīgās preces būtiskajām īpašībām.

27 Šajā lietā no iepriekšējiem 20.–24. punkta izriet, ka konkrētā sabiedrības daļa reģistrācijai pieteikto preču zīmi interpretē kā tādu, kas nozīmē “eko durvis” jeb “durvis, kuru uzbūve un darbības veids ir ekoloģiski”.

28 Kā ir norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 17. punktā, un šo konstatējumu prasītāja nav apstrīdējusi, iepriekš 4. punktā uzskaitītajām precēm var būt durvis. Šādos apstākļos reģistrācijai pieteiktā preču zīme var aprakstīt durvju, ar kurām ir aprīkota attiecīgā prece, ekoloģiskās īpašības.

29 Turklāt, kā tas ir konstatēts apstrīdētā lēmuma 19. un 20. punktā, runājot par iepriekš 4. punktā uzskaitītajām precēm, durvju ekoloģiskās īpašības ir svarīgas preces, kurā tās ir iekļautas, ekoloģiskajam raksturam.

30 Patērētāji arvien vairāk uzmanības pievērš preču ekoloģiskajām īpašībām, proti, to enerģijas patēriņam un ražošanas procesam, kas nekaitē videi (šajā ziņā skat. iepriekš 21. punktā minēto spriedumu lietā “EcoPerfect”, 45. punkts). Tas tā ir it īpaši attiecībā uz tādām precēm, kādas ir minētas iepriekš 4. punktā, sevišķi, ja tās patērē enerģiju. Tātad, kā pieļauj pati prasītāja, ekoloģiskums ir viena no būtiskām šo preču īpašībām.

31 Šādos apstākļos Apelāciju padome pamatoti varēja uzskatīt, ka konkrētās sabiedrības daļas uztverē reģistrācijai pieteiktā preču zīme apraksta iepriekš 4. punktā uzskaitīto preču būtisku īpašību, proti, to ekoloģiskumu, aprakstot durvju, ar kurām tās ir aprīkotas, ekoloģiskās īpašības.

32 Prasītāja apgalvo arī, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme neļauj identificēt, kādas tieši īpašības vai mērķis attiecībā pret vidi ir paredzēts. Šajā ziņā pastāv vairākas iespējas, piemēram, videi nekaitīga ražošana, dabisku materiālu izmantošana, iespēja iznīcināt atkritumus, nekaitējot videi, vai videi nekaitīga [mašīnas] darbība.

33 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka visas prasītājas norādītās iespējas norāda uz to, ka precei, uz kuru attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, ir ekoloģisks raksturs durvju, ar kurām tā ir aprīkota, īpašību dēļ. Šādos apstākļos neatkarīgi no tā, kā tieši konkrētā sabiedrības daļa interpretētu reģistrācijai pieteikto preču zīmi, tā tiktu uztverta kā tāda, kas tieši apraksta būtisku attiecīgo preču īpašību.

34 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Apelāciju padome pareizi ir uzskatījusi, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir iepriekš 4. punktā uzskaitītās preces aprakstoša Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

35 Tātad pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

36 Turklāt no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta izriet, ka pietiek ar to, ka ir piemērojams viens no šajā tiesību normā uzskaitītajiem absolūtajiem atteikuma pamatojumiem, lai apzīmējumu nevarētu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi (šajā ziņā skat. Tiesas 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DKV*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 29. punkts, un Vispārējās tiesas 2004. gada 14. septembra spriedumu lietā T-183/03 *Applied Molecular Evolution*/ITSB (“APPLIED MOLECULAR EVOLUTION”), Krājums, II-3113. lpp., 29. punkts). Šādos apstākļos, ņemot vērā iepriekš 34. punktā izdarīto konstatējumu, prasība ir jānoraida pilnībā, nepārbaudot otro pamatu, kas attiecas uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 15. janvārī.

[Paraksti]